

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

Dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 5 listopada 2010 r.

DESiWM/DEC-1249/43865/10

Dotyczy sprawy: [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 ust. 1 i art. 105 ust. 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) oraz art. 12 pkt 2 i art. 48 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie przez **B. Sp. z o.o.** danych osobowych do:

- 1) **B. Co.** z siedzibą w Stanach Zjednoczonych Ameryki;
- 2) **B. Pte. Ltd.** z siedzibą w Republice Singapuru;
- 3) **B. Ltd.** z siedzibą w Królestwie Tajlandii,
- 4) **B. Pty. Ltd.** z siedzibą w Związku Australijskim;
- 5) **B. S.A.** z siedzibą w Republice Peru,

na podstawie zastosowanych alternatywnych standardowych klauzul umownych stanowiących załącznik do decyzji Komisji Europejskiej 2004/915/WE z dnia 27 grudnia 2004 r. zmieniającej decyzję Komisji Europejskiej 2001/497/WE w zakresie wprowadzenia alternatywnego zestawu standardowych klauzul umownych dotyczących przekazywania danych osobowych do państw trzecich, na mocy dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych oraz swobodnego przepływu tych danych (Dz. Urz. WE L 385, z 29.12.2004), oraz do:

- 1) **I. Corp.** z siedzibą w Stanach Zjednoczonych Ameryki;
- 2) **I. Pvt. Ltd.** z siedzibą w Republice Indii;
- 3) **I. Inc.** z siedzibą w Republice Filipin;

na podstawie zastosowanych standardowych klauzul umownych stanowiących załącznik do decyzji Komisji Europejskiej 2002/16/WE z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie standardowych klauzul

umownych dotyczących przekazywania przetwarzającym dane mającym siedzibę w państwach trzecich, na mocy dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych oraz swobodnego przepływu tych danych (Dz. Urz. UE L 6, z 10.01.2002),

- 1) **postępowanie umarzam w odniesieniu do danych dotyczących osób, które uprzednio wyraziły pisemną zgodę na przekazanie danych do wyżej wymienionych odbiorców danych w Stanach Zjednoczonych Ameryki, Republice Singapuru, Królestwie Tajlandii, Związku Australijskim, Republice Peru, Republice Indii, oraz Republice Filipin,**
- 2) **w pozostałym zakresie wyrażam zgodę na przekazanie danych osobowych do odbiorców danych, o których mowa w pkt 1).**

Uzasadnienie

Do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, zwanego dalej „Generalnym Inspektorem”, wpłynęły dwa wnioski złożone przez **B. Sp. z o.o.** zwaną dalej Wnioskodawcą lub Spółką, o udzielenie zgody na przekazanie danych osobowych do państw trzecich.

W dniu [...] grudnia 2009 r. do Generalnego Inspektora wpłynął wniosek Spółki, o sygn. [...], w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie danych osobowych do:

- 1) **B. Co.** z siedzibą w Stanach Zjednoczonych Ameryki, zwanej dalej „B1”,
- 2) **B. Pte. Ltd.** z siedzibą w Republice Singapuru, zwanej dalej „B2”,
- 3) **B. Ltd.** z siedzibą w Królestwie Tajlandii, zwanej dalej „B3”,
- 4) **B. Pty. Ltd.** z siedzibą w Związku Australijskim, zwanej dalej „B4”,
- 5) **B. S.A.** z siedzibą w Republice Peru, zwanej dalej „B5”,

na podstawie zastosowanych alternatywnych standardowych klauzul umownych stanowiących załącznik do decyzji Komisji Europejskiej 2004/915/WE z dnia 27 grudnia 2004 r. zmieniającej decyzję Komisji Europejskiej 2001/497/WE w zakresie wprowadzenia alternatywnego zestawu standardowych klauzul umownych dotyczących przekazywania danych osobowych do państw trzecich, na mocy dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych oraz swobodnego przepływu tych danych (Dz. Urz. WE L 385, z 29.12.2004), zwanej dalej „decyzją Komisji 2004/915/WE”.

W dniu [...] grudnia 2009 r. do Generalnego Inspektora wpłynął również wniosek Spółki, o sygn. [...], w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie danych osobowych do:

- 1) **I. Corp.** z siedzibą w Stanach Zjednoczonych Ameryki, zwanej dalej „I1”,

2) **I. Pvt. Ltd.** z siedzibą w Republice Indii, zwanej dalej „I2”,

3) **I. Inc.** z siedzibą w Republice Filipin, zwanej dalej „I3”,

na podstawie zastosowanych standardowych klauzul umownych stanowiących załącznik do decyzji Komisji Europejskiej 2002/16/WE z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie standardowych klauzul umownych dotyczących przekazywania przetwarzającym dane mającym siedzibę w państwach trzecich, na mocy dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych oraz swobodnego przepływu tych danych (Dz. Urz. UE L 6, z 10.01.2002), zwanej dalej „decyzją Komisji 2002/16/WE”.

Zgodnie z przedstawioną dokumentacją powierzenie przetwarzania danych spółkom z grupy I., o którym mowa w sprawie o sygn. [...], stanowi drugą część transferu danych pomiędzy administratorami w sprawie o sygn. [...]. Niemniej zarówno administratorzy danych, jak i podmioty, którym powierzono przetwarzanie danych będą zaangażowane w całość transferu danych. Rolą spółek z grupy I. będzie zapewnienie wsparcia technicznego dla całości transferu danych.

W związku z tym, że przedstawione wnioski, o sygn. [...] oraz [...], zasadniczo dotyczą różnych elementów szerszego procesu przekazywania danych, w dniu [...] lutego 2010 r. Generalny Inspektor, na podstawie art. 62 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r., Nr 98, poz. 1071 ze zm.), zwanej dalej kpa, wydał postanowienie o sygn. [...], o połączeniu wyżej wymienionych spraw oraz o prowadzeniu jednego postępowania administracyjnego pod sygn. [...].

Po zapoznaniu się z przedstawionymi przez Wnioskodawcę dokumentami oraz przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego, w toku którego zwrócono się do Wnioskodawcy o złożenie dodatkowych wyjaśnień, Generalny Inspektor ustalił, co następuje:

- 1) Wnioskodawca jest częścią międzynarodowej grupy biofarmaceutycznej B., której główną spółką jest B1;
- 2) Generalny Inspektor decyzją z dnia 16 marca 2010 r., o sygn. DESiWM/DEC-274/11152/10, w sprawie o sygn. [...], wyraził zgodę na transfer danych dotyczącego analogicznego wniosku o wyrażenie zgody na przekazanie danych do państw trzecich; uprzedni transfer danych dotyczył m.in. konwersji danych oraz wdrożenia technologii „B”, będącą częścią globalnego systemu zarządzania kadrami S; przedmiotowy transfer danych obejmuje swym zakresem te same spółki z grupy B., które uczestniczyły w transferze danych związanym z realizacją technologii „B” i opiera się na zbliżonych założeniach; dotyczy natomiast dodatkowych systemów

służących do przetwarzania danych, celów przekazywania danych oraz innych kategorii danych;

- 3) początkową przesłanką poprzedniego transferu danych, w ramach sprawy o sygn. [...], była pisemna zgoda osób, których dane dotyczą tj. art. 47 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), zwanej dalej ustawą, i w związku z tym sprawa ta została w tym zakresie umorzona; wystąpienie do Generalnego Inspektora, zgodnie z art. 48 ustawy, miało na celu zniwelowanie konieczności uzyskiwania zgody każdego nowoprzyjętego pracownika na transfer danych do państw trzecich, i zastąpienie jej jedną zgodą Generalnego Inspektora; przedmiotowy transfer również zakłada zamianę pisemnych zgód pracowników na zgodę Generalnego Inspektora;
- 4) w dniu [...] września 2009 r. Wnioskodawca zawarł ze spółkami B. tj. z B1, B2, B3, B4 oraz B5 umowę o przekazywaniu danych pomiędzy administratorami – [...] - której treść odpowiada alternatywnym standardowym klauzulom umownym stanowiącym załącznik do „decyzji Komisji 2004/915/WE”;
- 5) w dniu [...] września 2009 r. Wnioskodawca zawarł ze spółkami I. tj. z I1, I2 oraz I3 umowę o powierzeniu przetwarzania danych – [...] - której treść odpowiada standardowym klauzulom umownym stanowiących załącznik do „decyzji Komisji 2002/16/WE”.
- 6) przekazywanie danych będzie się odbywało zarówno pomiędzy administratorami, jak i na zasadach ich powierzenia w rozumieniu art. 31 ustawy;
- 7) przekazywane będą następujące kategorie osób:
 - a. pracowników Wnioskodawcy,
 - b. wewnętrznych kandydatów do pracy (pracowników, którzy zmieniają stanowisko pracy w ramach struktur grupy B., oraz zewnętrznych kandydatów do pracy),
 - c. użytkowników Systemu N. tj. pracowników, partnerów biznesowych oraz konsultantów;
- 8) przekazywane kategorie danych w umowie o przekazywaniu danych pomiędzy administratorami określają cztery aneksy do umowy tj. B-1, B-2, B-3 oraz B-4;
- 9) przekazywane kategorie danych w umowie o powierzeniu przetwarzania danych określa Załącznik nr 1;
- 10) nie będą przekazywane informacje dotyczące członkostwa pracowników w organizacjach związkowych tj. przynależności pracownika do związku zawodowego („kod związkowy”, ang. *Union Code*);
- 11) będą przekazywane dane szczególnie chronione w rozumieniu ustawy dotyczące zdrowia pracowników tj. przekazywana będzie kategoria „d” dotycząca daty powstania/stwierdzenia

inwalidztwa danego pracownika, bez określania jego charakteru oraz na czym ono polega; dane te są przetwarzane w celu realizacji uprawnień pracowniczych związanych z inwalidztwem oraz obowiązków pracodawcy wynikających m.in. z przepisów prawa pracy;

12) dane osobowe będą przekazywane w celu:

- a. zarządzania wydajnością (wynikami) pracy i raportowania o takim zarządzaniu (systemu S),
- b. przeprowadzania wewnętrznych i zewnętrznych procesów rekrutacji za pośrednictwem systemu T,
- c. wdrożenia centrum usług [...], tj. globalnego centrum obsługi wszystkich procesów H. zachodzących we wszystkich spółkach grupy B.,
- d. wdrażania jednolitego systemu szkoleniowego;

13) dane osobowe będą przekazywane w okresie obowiązywania umowy o przekazywaniu danych pomiędzy administratorami;

14) celem powierzenia przetwarzania danych spółkom I. jest zapewnienie technicznego wsparcia dla każdego z ww. systemów, tj. S, T, H i systemu szkoleniowego;

15) wykorzystywane systemy informatyczne spełniają wymogi rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie dokumentacji przetwarzania danych osobowych oraz warunków technicznych i organizacyjnych, jakim powinny odpowiadać urządzenia i systemy informatyczne służące do przetwarzania danych osobowych (Dz. U. z 2004 r., Nr 100, poz. 1024), zwanego dalej rozporządzeniem.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor zważył, co następuje:

Stosownie do art. 104 ust. 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.), zwanej dalej kpa, organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, chyba że przepisy kodeksu stanowią inaczej.

I. Stwierdzić należy, że w myśl art. 6 kpa organy administracji publicznej działają na podstawie przepisów prawa. Zgodnie z art. 105 ust. 1 kpa gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania.

Przesłanką umorzenia postępowania w świetle powołanego przepisu jest bezprzedmiotowość postępowania „z jakiegokolwiek przyczyny”, czyli z każdej przyczyny powodującej brak jednego z elementów materialnego stosunku prawnego w odniesieniu do jego strony podmiotowej lub

przedmiotowej. Sytuacja taka ma właśnie miejsce w rozpatrywanej sprawie. Zgodnie z art. 48 ustawy, w przypadkach innych niż wymienione w art. 47 ust. 2 i 3 przekazanie danych osobowych do państwa trzeciego, które nie daje gwarancji ochrony danych osobowych przynajmniej takich, jakie obowiązują na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, może nastąpić po uzyskaniu zgody Generalnego Inspektora, pod warunkiem, że administrator danych zapewni odpowiednie zabezpieczenia w zakresie ochrony prywatności oraz praw i wolności osoby, której dane dotyczą. Oznacza to, że w razie zaistnienia jednej z przesłanek określonych w art. 47 ustawy, bezprzedmiotowe jest wyrażenie przez Generalnego Inspektora zgody na przekazanie danych do państwa trzeciego w tym zakresie.

W toku postępowania Wnioskodawca oświadczył, że początkowo przedmiotowy transfer danych, tak jak poprzedni transfer, odbywać się będzie na podstawie pisemnych zgód. Tym samym spełniona została przesłanka określona w art. 47 ust. 3 pkt 1 ustawy, która stanowi, że administrator danych może przekazać dane osobowe do państwa trzeciego, które nie zapewnia gwarancji ochrony danych osobowych na swoim terytorium przynajmniej takich, jakie obowiązują na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli osoba, której dane dotyczą, udzieliła na to zgody na piśmie. Natomiast po wydaniu pozytywnej decyzji przez Generalnego Inspektora w niniejszym postępowaniu Wnioskodawca nie będzie już występował do pracowników przyjętych po dacie wydania przedmiotowej decyzji o udzielenie zgody na transfer danych, gdyż w tym zakresie przesłanką na przekazywanie danych będzie zgoda Generalnego Inspektora, o której mowa w art. 48 ustawy.

W konsekwencji, Generalny Inspektor obowiązany jest umorzyć przedmiotowe postępowanie w omawianym zakresie z powodu bezprzedmiotowości.

II. W związku z rezygnacją z pozyskiwania przez Wnioskodawcę pisemnej zgody od każdego nowoprzyjętego pracownika, w aktualnym stanie prawnym i faktycznym wniosek Spółki w tym zakresie w odniesieniu do przekazywania danych osobowych do wyżej wymienionych odbiorców danych w Stanach Zjednoczonych Ameryki, Republice Singapuru, Królestwie Tajlandii, Związku Australijskim, Republice Peru, Republice Indii, oraz Republice Filipin zasługuje na uwzględnienie. Należy wskazać, że zgodnie z art. 47 ust. 1 ustawy, przekazywanie danych osobowych do państwa trzeciego może nastąpić, jeżeli państwo docelowe daje gwarancje ochrony danych osobowych na swoim terytorium, przynajmniej takie, jakie obowiązują na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Przekazywanie danych osobowych do państwa trzeciego, które nie zapewnia takiego poziomu ochrony z zasady może nastąpić tylko wtedy, gdy zostaną spełnione dodatkowe przesłanki określone w art. 47 ust. 2 lub 3 ustawy. Natomiast, jeżeli w danym przypadku one nie zachodzą, to przekazywanie danych może mieć miejsce tylko po uzyskaniu zgody Generalnego Inspektora, pod warunkiem, że

administrator danych zapewni odpowiednie zabezpieczenia w zakresie ochrony prywatności oraz praw i wolności osoby, której dane dotyczą (art. 48 ustawy).

W związku z powyższym, należy stwierdzić, że Stany Zjednoczone Ameryki, Republika Singapuru, Królestwo Tajlandii, Związek Australijski, Republika Peru, Republika Indii, oraz Republika Filipin, z racji braku wystarczających uregulowań prawnych dotyczących ochrony danych osobowych, nie mogą być uznane za państwa zapewniające odpowiedni poziom ochrony danych osobowych, jak również nie zachodzi żadna z przesłanek określonych w art. 47 ust. 2 lub 3 ustawy. W konsekwencji konieczne jest wyrażenie zgody przez Generalnego Inspektora.

Generalny Inspektor, rozpatrując wniosek o wyrażenie zgody na przekazywanie danych do państwa trzeciego, jest zobowiązany ustalić, czy administrator danych zapewnił odpowiedni poziom zabezpieczeń w zakresie ochrony prywatności oraz praw i wolności osoby, której dane dotyczą. Ze względu na to, że zapewnienie odpowiedniego poziomu ochrony może wiązać się z przyjęciem odpowiednich zobowiązań umownych, Generalny Inspektor musi również przeanalizować odpowiednie postanowienia umowne.

Biorąc pod uwagę możliwość zastosowania takiego rozwiązania przez Wnioskodawcę należy wskazać na kompetencję Komisji Europejskiej, która na mocy art. 26 ust. 4 dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych oraz swobodnego przepływu tych danych (Dz. Urz. WE L 281, z 23.11.1995), zwanej dalej dyrektywą, jest uprawniona do uznania w drodze decyzji, że określone standardowe klauzule umowne zapewniają odpowiednią ochronę danych osobowych oraz praw i wolności jednostek. Decyzje te wymagają, aby państwa członkowskie nie odmawiały uznania zabezpieczeń ustanowionych w standardowych klauzulach umownych określonych w decyzjach za zapewniające odpowiedni poziom ochrony danych osobowych. Nie wyłącza to jednak obowiązku spełnienia pozostałych wymogów nałożonych przez właściwe przepisy krajowe. Taki charakter ma również powołana przez Spółkę decyzja Komisji 2004/915/WE oraz decyzja Komisji 2002/16/WE.

Zgodnie z art. 7 decyzji Komisji Europejskiej 2010/87/UE z dnia 5 lutego 2010 r. w sprawie standardowych klauzul umownych dotyczących przekazywania danych osobowych podmiotom przetwarzającym dane mającym siedzibę w krajach trzecich na mocy dyrektywy (Dz. Urz. UE L 39, z 12.02.2010), zwanej dalej „decyzją Komisji 2010/87/UE”, decyzja Komisji 2002/16/WE utraciła moc obowiązywania z dniem 15 maja 2010 r. Umowy o powierzeniu przetwarzania danych zawarte zgodnie z decyzją Komisji 2002/16/WE przed dniem 15 maja 2010 r. pozostają w mocy i obowiązują dopóty, dopóki czynności przekazywania i przetwarzania danych, które są przedmiotem danej umowy, pozostają niezmienione, a dane osobowe objęte decyzją Komisji 2002/16/WE są nadal przekazywane między stronami. Jeżeli umawiające się strony zdecydują o dokonaniu zmian w tym zakresie lub

podzleceniu (podpowierzenia) wykonania czynności przetwarzania danych, które są przedmiotem umowy, wymagać to będzie zawarcia nowej umowy zgodnej ze standardowymi klauzulami umownymi określonymi w decyzji Komisji 2010/87/UE.

Zadeklarowane przez Spółkę zastosowanie standardowych klauzul umownych, określonych decyzją Komisji 2004/915/WE oraz decyzją Komisji 2002/16/WE, powoduje konieczność porównania przez Generalnego Inspektora przyjętych przez Spółkę klauzul ze standardowymi klauzulami umownymi. Analiza ta wykazała, że przedstawione przez Spółkę klauzule są zgodne ze standardowymi klauzulami umownymi. Ponadto, przedstawione klauzule umowne określone decyzją Komisji 2002/16/WE zostały zawarte przed datą wygaśnięcia decyzji tj. przed 15 maja 2010 r.

Analizie również zostały poddane przedstawione przez Spółkę środki organizacyjno-techniczne mające na celu zabezpieczenie przetwarzanych danych osobowych. Art. 48 ustawy wskazuje, że zastosowane przez odbiorcę danych w państwie trzecim środki organizacyjno-techniczne muszą być „odpowiednie” (adekwatne). Środki te nie muszą być identyczne do tych, które są wymagane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej - powinny one adekwatnie zabezpieczać prywatność oraz prawa i wolności osób, których dane dotyczą.

Podkreślenia wymaga, że nie ma wątpliwości, co do adekwatności przyjętych środków organizacyjno-technicznych w przypadku, gdy środki te spełniają minimalne wymagania określone w rozporządzeniu. Jeżeli natomiast środki te różnią się od rozwiązań przyjętych w rozporządzeniu, podlegają one każdorazowo ocenie Generalnego Inspektora. Po dokonaniu ich analizy Generalny Inspektor stwierdził, że przedstawione przez Spółkę środki organizacyjno-techniczne stwarzają uzasadnione gwarancje ochrony przetwarzanych danych na poziomie nie gorszym niż na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

W przypadku umowy dotyczącej powierzenia przetwarzania danych Spółka przekazując dane nie traci przymiotu ich administratora. W przedmiotowej sprawie dochodzi do powierzenia przetwarzania danych osobowych w rozumieniu art. 31 ustawy. Pomimo tego, że podmiotowi, któremu powierzono przetwarzanie danych osobowych nie przysługuje status administratora danych, to ustawa nakłada na niego pewne obowiązki. Zgodnie z art. 31 ust. 2 ustawy, może on przetwarzać dane wyłącznie w zakresie i celu przewidzianym w umowie. Natomiast odpowiedzialność za przestrzeganie przepisów ustawy z zasady spoczywa na administratorze danych, co nie wyłącza odpowiedzialności podmiotu, który zawarł umowę, za przetwarzanie danych niezgodnie z tą umową. W konsekwencji, pomimo przekazania danych osobowych przetwarzającym dane, Spółka nadal będzie ponosiła odpowiedzialność za zgodność z prawem przetwarzania powierzonych danych osobowych.

Odmienne natomiast traktuje się umowę o przekazywaniu danych pomiędzy administratorami. Wspomnienia wymaga fakt, że w przypadku kwalifikowanej formy przetwarzania danych, jaką jest przekazanie danych do państwa trzeciego, zachodzi także konieczność spełnienia jednej z przesłanek legalności przetwarzania danych, wymienionych w art. 23 ust. 1 lub art. 27 ust. 2 ustawy. Ustawa wprowadzając w swym rozdziale 7 (art. 47 i 48) szczególny reżim dotyczący przekazywania danych osobowych do państw trzecich, nie wykluczyła zastosowania w takich wypadkach pozostałych przepisów ustawy. Przepisy art. 47 i 48 ustawy wprowadzają bowiem jedynie dodatkowe wymogi, które należy spełnić, gdy zamierza się przekazywać dane osobowe do państwa trzeciego. Konieczność ich wypełnienia nie zwalnia administratora danych z pozostałych obowiązków nałożonych na niego przepisami ustawy. A zatem w przypadku kwalifikowanej formy przetwarzania danych, jaką jest przekazanie danych do innego administratora danych, który ma siedzibę w państwie trzecim, zachodzi konieczność spełnienia jednej z przesłanek legalności przetwarzania danych, wymienionych w art. 23 ust. 1 lub art. 27 ust. 2 ustawy. W szczególności, co do zasady, przekazywanie (udostępnianie) danych osobowych pracowników przez pracodawcę innemu podmiotowi wymaga uprzedniego wyrażenia zgody przez pracowników w rozumieniu art. 23 ust. 1 pkt 1 ustawy.

W tym miejscu podkreślić należy, że decyzja Generalnego Inspektora w przedmiocie wyrażenia zgody na przekazywanie danych osobowych do państwa trzeciego nie legalizuje wcześniejszego przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego, które ewentualnie miałyby miejsce przed datą wydania decyzji w sprawie. W konsekwencji, rozpoczęcie operacji przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego może nastąpić dopiero po wydaniu stosownej decyzji przez Generalnego Inspektora. Niniejsza decyzja upoważnia Spółkę do przekazywania danych osobowych do Stanów Zjednoczonych Ameryki, Republiki Singapuru, Królestwa Tajlandii, Związku Australijskiego, Republiki Peru, Republiki Indii, oraz Republiki Filipin jedynie na warunkach określonych w złożonym wniosku. Jednocześnie, poza zakresem niniejszego rozstrzygnięcia jest kwestia spełnienia przez Spółkę pozostałych przepisów ustawy.

W przypadku przekazywania danych pomiędzy administratorami, podkreślenia również wymaga konieczność poinformowania osób, których dane dotyczą, o fakcie przekazywania ich danych osobowych do państw trzecich oraz o odbiorcach danych w tych państwach. Należy wyraźnie stwierdzić, że wypełnienie powyższego obowiązku przez Spółkę ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia realizacji uprawnień przez osoby, których dane dotyczą.

Niezależnie od powyższego należy wskazać, że w przypadku zastosowania alternatywnego zestawu klauzul umownych decyzja Komisji 2004/915/WE wprowadza możliwość zastosowania dalej idących sankcji niż było to przewidziane w decyzji Komisji Europejskiej 2001/497/WE z dnia

15 czerwca 2001 r. w sprawie standardowych klauzul umownych w związku z przekazywaniem danych osobowych do państw trzecich na podstawie dyrektywy (Dz. Urz. WE L 181, z 4.07.2001). Należy jedynie zaznaczyć, że w celu zapobieżenia nadużyciom mogącym wynikać ze zwiększenia elastyczności alternatywnego zestawu klauzul wzorcowych, organy ochrony danych osobowych mają szerszą możliwość zakazania lub zawieszenia transferu danych w przypadku, gdy przekazujący dane odmówi podjęcia stosownych kroków w celu realizacji zobowiązań umownych dotyczących odpowiedzialności odbiorcy danych lub odbiorca odmówi współpracy w dobrej wierze z właściwymi organami ochrony danych osobowych w zakresie ochrony danych osobowych.

Z uwagi na powyższe, wobec zaistnienia odpowiednich przesłanek rozstrzygnięcia niniejszego postępowania administracyjnego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 129 § 1 i § 2 w zw. z art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00- 193 Warszawa).